

[Marianne Jelved]

som hr. Glønborg siger, at ministrene ikke deltager i Folketingets arbejde. Det mener jeg de gør. Jeg synes heller ikke, det er problemøst at sige, at ministrene ikke skal have ansvar for det daglige arbejde og dermed også for, hvordan man stemmer herinde. Jeg synes, det er en diskussion værd. Personligt er jeg i hvert fald ikke afklaret med hensyn til det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg kan ikke lade være med at beundre hr. Glønborg for hans ukuelige optimisme. Så vidt jeg hørte, har samtlige partier sagt, at de ikke finder, forslaget er et egnet grundlag for at nedsætte en forfatningskommission, at de ikke finder, tiden er inde. Men hr. Glønborg mener alligevel, der er tegn i sol og måne på, at det nok alligevel under en eller anden form lykkes.

Hr. Glønborg har nok ret i, at der for tiden er tilslutning i store dele af befolkningen til at indføre faste valgperioder. Jeg tror imidlertid, det skyldes, at befolkningen, som fru Marianne Jelved var inde på, tror, at det kan fremtvinge den politiske enighed, der ikke er. Jeg er enig med fru Marianne Jelved i, det ikke er på den måde, man løser Folketingets politiske problemer. Og jeg er også overbevist om, at når det i kommunerne lykkes at få arbejdet til at fungere, til trods for at man ikke kan opløse kommunalbestyrelsen og udskrive nyvalg, så hænger det sammen med, at de opgaveområder, man beskæftiger sig med dér, er af et helt anderledes begrænset omfang og ikke rummer de muligheder for uenighed, som er her. Det er jo ikke i kommunalbestyrelsen, man afgør, hvilken vej landet skal gå på ganske afgørende punkter. Det er en vildfarelse at tro, at Folketinget vil komme til at arbejde sammen på samme måde, som man gør i den typiske kommunalbestyrelse, bare statsministerens opløsningsret ophæves. Det er en fuldstændig vildfarelse og i øvrigt en vildførelse af befolkningen, hvis man mener, at de to ting kan sammenlignes på den måde.

Endelig skal jeg sige, at jeg selvfølgelig synes, ministrene er kvalificerede mennesker, og at det indimellem må være lidt generende for en minister at skulle komme herover for at deltage i en afstemning, der ikke vedrører den pågældende minister selv. Men vi er vel alle sammen i Folketinget meget kvalificerede mennesker, der har en masse at gøre, og som ud fra det

samme synspunkt kunne fristes til at sige: Kunne vi da ikke blive fri for at komme til den afstemning.

Gammelgaard (KF):

Erfaringerne med de faste valgperioder er ikke så entydigt positive, som hr. Glønborg giver det udseende af. Netop det, vi har oplevet i Norge i de senere år, må man da sige viser, at der har været meget stabile forhold i Danmark, men ustabile forhold i Norge, og jeg vil i hvert fald sige, at det, vi har oplevet i Norge, har ændret ved min tro på, at de faste valgperioder har den betydning, som jeg tidligere har tillagt dem, og som hr. Glønborg altså stadig væk tillægger dem.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at en grundlovsændring er noget af det vanskeligste, man kan beskæftige sig med i det politiske liv. Undertiden går det galt som i 1930'erne, og dermed er der blokeret for løsninger i årtier. I alle tilfælde skal der god forberedelse til. Det drejer sig jo ikke om et års tid, men om adskillige år – sidst drøftede man grundlov fra sidst i 1940'erne til 1953 – og hertil kommer, at der skal tilvejebringes et endnu bredere grundlag og være endnu større behov, før vi kan gå til en grundlovsændring.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg er meget enig med dem, der tidligere har sagt og også gjorde det i denne omgang, at det let risikerer at blive en pseudoløsning, hvis man tror, faste valgperioder løser problemerne. Vi har det i Folketinget med at blive enige og finde de brede flertal, så det skal jeg ikke gøre yderligere ud af her.

Men jeg vil sige til hr. Glønborg, at den argumentation for, at ministrene ikke skal være medlemmer af Folketinget, dog ligegodt var en helt anden end den, jeg havde troet var Kristelig Folkepartis, da jeg læste forslaget igennem. Jeg vil ikke åle partiet for at have lavet bemærkningerne kortfattede – det synes jeg er en fordel – men jeg må indrømme, at jeg havde troet, forslaget hvilede på nogle overordnede principielle betragtninger om adskillelse mellem den lovgivende og den udøvende magt for at følge principperne i grundlovens § 3 og Montesquieus meget lærde teorier. Og så hører jeg, at baggrunden er, at ministrene skulle slippe for